

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm SS. Felicis Et Adaucti: ex eo quod apud V. P. Laur. Sur. Cui
omnia suffraga[n]tur martyrologia. Coronati sunt Anno Salutis 302. Marcel.
Papæ. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

MARTIRIVM SS. FELICIS ET AD-
audi: ex eo quod extat apud V. P. Laur. Sur. Vide Tomo:
Cuiomnia suffragatur martyrologia. Coronati 2. Annal. Co:
Baron.
sunt Anno Salutis 302. Marcel. Papæ 6.

CVM feruor Diocletiani & Maximiani 30. Augu-
stini sanctos Dei acerrimè sanguinare, duo a Anno eorum
fratres nomine & opere Felices, Ro- Imperij 19.
manæ Ecclesiæ presbyteri à Draco Vrbis præ- Duo Felices
fecto vel dijs sacrificare, vel supplicia excipe- fratreſ.

re cogebantur. Interea Felix senior, ad fanum
Serapis ducebatur, ut imminens supplicium,
sacrificio (quemadmodum Dracus sperabat)
redimeret. Sed is ut statuæ æreæ propinquior
est factus, mox sacri oris sui flatu simulacrum
subuertit. Inde verò ductus in aliam ædi-
culam, quæ statua Mercurij honoratior ha- S. Felix tres
bebatur, pari modo atque virtute statuam comminuit
prostrauit. Deinde ad tertiam deductus æ- statuas.

diculam, cum Diana simulacro thura incen-
dere cogeretur, simili modo inhabitantem
expulit dæmonem, & simulacrum humi
deiecit. Tunc reductus ad præfectum, proti-
nus in eculeum sublatus fuit; adhibitisq; cru-
ciatibus, quæsitus, quibus maleficijs deos
superasser. Qui in tormentis inuictus respon- Torquetho.
dit: Non ego hoc diaboli maleficijs; sed omni-
potentis Dei beneficijs egī. Tunc furore re-
pletus præfectus, iussit eum iuxta murum vr-
bis, via Ostiensi, duci ad locum qui secun-
do ab Urbe erat miliario, ut ibidem apud ar-
borem præcelsam vel sacrificium compleret,
vel eodem in loco capitalem sententiam sub-
iicit. Igitur Felix, cum ad præfatam arborem

Tt 2 nefan-

nefandis sacrificijs inquinandus à carnificib⁹
deductus esset, statim impietatem execratus, in
arborē sufflauit, & ait, Præcipio tibi in nomi-
ne Domini mei Iesu Christi, vt radicitus cor-
ruens & templum cum ara, eiusq; simulacrum
ita comminuas, vt amplius per te anim⁹ nulla
tenus in rātum scelus impellantur. Ad hoc ser-
uū Dei verbū, horrendo fragore arbor conuit,
& fanum cum simulacro penitus comminuit.
Quo cognito, Dracus, furore & amentia plu-
nus, sententiam sinē mora executioni manda-
ri, & truncum corpus lupis ac canibus devora-
dum relinqui præcepit.

Intereā sanctus Christi athleta, multis tro-
phēis inclytus, cūm Ostiensi via ad locum cer-
taminis duceretur, quidam fidei Christianæ
ardore mirificè incensus, hominibus quidem
ignotus, sed Deo præclarè cognitus, voce ma-
gna clamare cœpit. Et ego ex eadem lege sum,
& ipsum, quem hic sanctus prædicat presbyter,
cōfiteor Dominum Iesum Christū, pariq; sen-
tentia subiacebo. Elegi enim cum eo, brevis-
simi temporis potius sustinere tormentum,
& in æternū deinde cum Christo Iesu in cæ-
lesti gloria exultare, quam vestrīs nefandis-
simis cum principib⁹, impuris ad tempus
affluere delicijs, & æternis deinde subdi cnu-
ciatibus. Hæc maxima voce & admiranda con-
stantia ac alacritate vociferantem lictores
corripiunt, vinculumque vñā cum Felice ad lo-
cum supplicij perducunt. Ibi tunc Felix, fusis
præ gaudio lachrymis, socium suauissimè am-
plexatur, figit oscula; gratulatur vtrique. De-
inde peracta pariter oratione, lati capitalen-

*Subhertit si-
mulacrum.*

*Ardor fidei
in S. Adau-
go.*

labeunt sententiam. Christiani, qui spectaculo intererant, ignorantes nomen huius, eum ^{Felix & A-}
aductum appellârunt; quod heato Felici audiens glas, ^{ductus glas}
dus esset ad coronam. Corpora eorum feris & cur-
zibus relicta, fuere à Christianis noctu sepul-
ture tradita, eo in loco, vbi nefandæ arboris
eversio nimiam telluris altitudinem aperue-
rat. Altera verò die, pagani rabie efforati hu-
mata corpora rursus effodere voluerunt: sed
impius eorum conatus parū fœliciter ad glo-
riam successit. Nam quotquot erant operi in-
tent, arrepti à diabolo, lymphati amentesque
hinc inde fugerunt. Fuit deinde, cessante perse-
cutionis procolla, insignis eis eodem in loco
constructa basilica: in qua Christi beneficia in
hodiernum usque diem exuberant.

VITA S. BONONII, ABBATIS MO-
nasterij Locedensis, quod est in agro Vercellensi: Vide Notato.
Ex ea quam Illustriss. & Reuerendiss. Cardina-
lis & Episcopus Bononiensis, Gabriel Palaotus,
adv. P. Laur. Sursum transmisit. Migravit è
corpo anno Domini 1026. eiusq; sanctitatem
probauit Ioannes Papa Vigefimus.

B EATVS Bononius, Bononia oriundus, 30. Aug.
Vir haud vulgari prudentiæ laude cōspi-
cius, cùm vitam sapientis, assiduam mor-
tis meditationem esse legendō didicisset; ili-
co a primis annis, repudiatis mudi huius deli-
cij, in S. Stephani monasteriū, quod est Bono-
niæ, se abdidit; vt interim mundo mortuus, monasteriū
saluberrimā mortis philosophiam, altius suo S. Stephani.
pectori imprimeret. Nec revocare poterant
à salutari instituto prudentem adolescentem

Tt 3

varia